

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Kanunlar Genel Müdürlüğü

7/39557
GK.133

Sayı : 56020453/2014-610.01-220/2405/4572
Konu : Yazılı soru önergesi

25/02/2014

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İlgi: a) Kanunlar ve Kararlar Başkanlığı ifadeli, 25/02/2014 tarihli ve 43452547-120.00-166138 sayılı yazı,
b) 02/04/2014 tarihli ve 1222/2161 sayılı yazı.

İlgi (a) yazınız ekinde alınan, Bingöl Milletvekili İdris Baluken tarafından Bakanlığımıza yöneltilip yazılı olarak cevaplandırılması istenilen 7/39557 Esas Nolu soru önergesine ilişkin cevaba esas teşkil edecek bilgilerin derlenebilmesi için ilgi (b) yazımızla ek süre istenilmiş olup, Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 99. maddesi uyarınca hazırlanan cevap ilişikte sunulmuştur.

Bilgilerinize arz ederim.

Bekir BOZDAĞ
Bakan

EK:

Soru önergesi cevabı (1 adet)

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Kanunlar Genel Müdürlüğü

Sayı : 56020453/2014-610.01-220-3040/6161
Konu : Yazılı soru önergesi

25.12.2014

Sayın İdris BALUKEN
Bingöl Milletvekili
TBMM

Bakanlığımıza yöneltip yazılı olarak cevaplandırılması istenilen 7/39557 Esas Nolu soru önergesinin cevabı aşağıda sunulmuştur.

I- A) 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun "Hapis cezasının infazının hastalık nedeni ile ertelenmesi" kenar başlıklı 16. maddesinin üçüncü fıkrasında, cezanın infazının geriye bırakılması kararının Adli Tıp Kurumunca düzenlenen ya da Adalet Bakanlığınca belirlenen tam teşekküllü hastanelerin sağlık kurullarınca düzenlenip Adli Tıp Kurumunca onaylanan rapor üzerine, infazın yapıldığı yer Cumhuriyet Başsavcılığınca verileceği hüküm altına alınmıştır. Buna göre, Bakanlığımızca belirlenen tam teşekküllü devlet hastanelerinden alınan raporların Adli Tıp Kurumunca onaylanması sürecinde, hasta hükümlü veya tutukluların Adli Tıp Kurumunca bizzat muayene edilmesi zorunluluğu bulunmamaktadır.

B) 5275 sayılı Kanunun, "Hapis cezasının infazının hastalık nedeni ile ertelenmesi" kenar başlıklı 16. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "Diğer hastalıklarda cezanın infazına, resmî sağlık kuruluşlarının mahkûmlara ayrılan bölümlerinde devam olunur. Ancak bu durumda bile hapis cezasının infazı, mahkûmun hayatı için kesin bir tehlike teşkil ediyorsa mahkûmun cezasının infazı iyileşinceye kadar geri bırakılır." hükmü uyarınca, ceza infaz kurumundaki bir hükümlünün hastalığı sebebiyle cezasının infazının geri bırakılabilmesi için, hastalığının hayatı için kesin tehlike teşkil etmesi aranmaktaydı.

24/01/2013 tarihli ve 6411 sayılı "Ceza Muhakemesi Kanunu ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun"la 5275 sayılı Kanunun 16. maddesine eklenen altıncı fıkra hükmü uyarınca, maruz kaldığı ağır bir hastalık veya engellilik nedeniyle ceza infaz kurumu koşullarında hayatını yalnız idame ettiremeyen ve toplum güvenliği bakımından tehlike oluşturmayaacağı değerlendirilen hükümlünün hapis cezasının infazının, iyileşinceye kadar geri bırakılabileceği kabul edilmişti. Maddedeki "toplum güvenliği bakımından tehlike oluşturmayaacağı" ibaresinin uygulamada çok geniş yorumlanması ve bu imkândan yararlanması gereken bazı hükümlülerin soyut gerekçelerle yararlanamaması gibi nedenlerle yapılan düzenlemenin sınırlı şekilde uygulandığı gözlemlenmiştir.

Bu sorunun giderilmesi amacıyla, tasarı taslağı Bakanlığımızca hazırlanan ve Türkiye Büyük Millet Meclisince kabul edilerek 28/06/2014 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 6545 sayılı Türk Ceza Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 79. maddesiyle, 5275 sayılı Kanunun 16. maddesine eklenen altıncı fıkrasında "toplum güvenliği bakımından tehlikelilik" unsuruna "ağır ve somut bir tehlike" kriteri eklenmek suretiyle, ağır bir hastalık veya engellilik nedeniyle hayatını yalnız

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Kanunlar Genel Müdürlüğü

idame ettiremeyen ve toplum bakımından ağır ve somut bir tehlike oluşturmayan mahkûmların cezalarının infazının geri bırakılması düzenlenmiştir.

Yapılan düzenlemeyle, ağır ve somut tehlike açıkça belirlenmediği ve gerekçelendirilmediği takdirde, fıkra kapsamına giren hasta mahkûmların cezalarının infazının geri bırakılması amaçlanmıştır.

II- A) Van Cumhuriyet Başsavcılığıyla yapılan yazışmaya verilen cevaba göre, soru önergesinde adı geçen tutuklunun;

1- Gözlerindeki rahatsızlık nedeniyle ceza infaz kurumunda yaşamını yalnız idame ettiremediği gerekçesiyle, Van 5. Ağır Ceza Mahkemesinden tutuksuz yargılanma talebinde bulunduğu, bu talebe istinaden Mahkemenin yazısıyla, tutuklunun heyet raporu aldırılmak üzere Muş Devlet Hastanesine sevk edildiği,

2- Muş Devlet Hastanesinde yapılan tetkik ve muayenesi sonucunda, "retina dekolmanı" tanısıyla bir üst sağlık merkezine sevk edilmesi gerektiğine dair sağlık kurulu raporu düzenlenerek ilgili Mahkemeye gönderildiği,

3- Daha sonra Van 100.Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Dursun Odabaş Tıp Merkezine sevk edildiği, tedavi ve sağlık raporu alınma işlemlerinin daha hızlı yapılabilmesi için Muş E Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan Van F Tipi Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna nakledildiği,

4- Van 100. Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Dursun Odabaş Tıp Merkezinde yapılan tetkik ve muayenesi sonucunda, "Ceza infaz kurumunda kalıp kalamayacağına ilişkin durumunun Adli Tıp Kurumu tarafından değerlendirilmesi" yönünde rapor verildiği ve bu rapora istinaden sağlık dosyasının Adli Tıp Kurumu Başkanlığına gönderildiği,

5- Söz konusu tedavi ve rapor işlemlerinin tamamlanmasını müteakip tekrar Muş E Tipi Ceza İnfaz Kurumuna nakledildiği,

B) İstanbul Adli Tıp Kurumu Başkanlığıyla yapılan yazışmaya verilen cevapta,

1- Adli Tıp Kurumu 3. İhtisas Kuruluna ayda ortalama 200 infaz dosyası geldiği, dosya içerisinde gönderilen tıbbî evrakın (epikriz, sağlık kurulu raporu, tetkik sonuçları gibi) değerlendirilerek karar alındığı, bu süreçte kişilerin gerektiğinde Kurul muayenesine çağrıldığı, lüzum görülmesi hâlinde tetkik sonuçları veya son durumunu gösterir sağlık kurulu raporunun da istenilebildiği, hastalığının türüne göre kişilerin Kurul muayenesine çağrılmadan infazın tihiri veya hayatını yalnız idame ettirememeye hâlleri kapsamında kalıp kalmadığının değerlendirilebildiği,

2- Soru önergesinde adı geçenin, Kurul tarafından düzenlenmiş kararı incelendiğinde, dosyada mevcut tıbbî evrakına göre "görme keskinliği bilateral 0.05 tashihle 0.3 seviyesinde" olduğu bildirildiğinden, mevcut görme düzeyleri bulunan kişinin Kurulun uygulama kriterleri açısından değerlendirilerek, Kurulca muayenesine gerek duyulmaksızın "tedavisi ve poliklinik kontrollerinin sağlanması hâlinde hastalığının hayati tehlike yaratacağına dair tıbbî bulguların tespit edilmediği, cezaevi şartlarında sağlığı yönünden kalmasına engel bir durum tespit edilmediği" şeklinde oybirliğiyle mütalaa olunduğu,

3- Adli Tıp Kurumu 3. İhtisas Kurulu ile diğer tüm kurul ve dairelerinin görev yapılanmasında tedavi etme görevi bulunmadığı,

Bildirilmiştir.

Bilgilerinize sunulur.

Bekir BOZDAĞ
Bakan